

Bóng mưa mùa hạ

ISSN: 2734-9195 15:05 20/05/2026

Có những lúc lòng người rục rờ như ánh nắng, bình yên và sáng rõ, vậy mà chỉ một cơn sóng gió của cuộc đời đi qua cũng đủ kéo mây đen phủ kín nội tâm.

Tác giả: **Biện Bạch Ngọc**
Hội viên Hội VHNT Tỉnh Gia Lai

Có những ngày tiết trời thật kì lạ. Rõ ràng mới nắng chói chang và rục rờ thế kia đột nhiên bỗng chốc lại có cơn mưa. Không phải là cơn mưa phớt qua, khẽ làm ướt đất trời mà mưa tối trời tối đất, cuộn trào cứ như đang giận dữ một ai đó không rõ hình. Những **cơn mưa mùa hạ** luôn khiến lòng người bước vào những nỗi niềm day dứt.

Màn đêm từ từ khép lại bằng việc những nàng nắng bắt đầu dùng những cây đũa phép của mình vén tấm màn đầy sao ấy qua một bên. Nắng vươn từ rất sớm và cũng chói chang. Và rồi nắng như muốn khoe việc mình đẹp rục rờ như thế nào nên bắt đầu nhún nhảy trên bầu trời, chiếc váy nắng tràn bắt đầu tung hoành khắp nơi khiến những tia nắng vàng vọt đi muôn nơi trở thành từng chùm rộng lớn cuối cùng kéo cả bầu trời vào một khoảng thời gian gọi là “ngày”.

Nắng **mùa hè** oi bức lắm. Kì lạ một điều khi ánh nắng rục rờ khiến người ta phải nheo mắt nhìn đời, thậm chí khi nhìn vào nắng quá lâu nhìn qua một mảnh không gian khác sẽ chỉ thấy toàn là dư ảnh thì cũng là mùa những loại hoa với đủ màu sắc rục rờ không kém những cơn nắng kia như hoa gạo, dâm bụt hay thậm chí là hoa giấy khoe sắc đỏ ngập tràn. Dường như chúng đang không hiểu mình mang lại sự chói chang cỡ nào hoặc chúng muốn so mình với ánh nắng xem ai khoác lên mình vẻ lộng lẫy hơn trong mùa hè.

Qua khung cửa sổ bất giác tôi thấy mây đen từ từ kéo về. Mưa mùa hè thường rơi một cách chậm rãi. Có cô bé ngồi ngắm nhìn vạt nắng qua khung cửa sổ, những giọt mồ hôi nóng vừa rơi một cách vội vàng đã thấy mây đen kéo tới. Cành cây phía trước khung cửa sổ nơi cô gái ngồi đột nhiên lay động theo từng chiều gió. Cơn gió rơi một cách vội vàng khiến lá thổi từng điệu hây hẩy, tâm hồn người đang ngắm nắng cũng đột nhiên trở nên mát rượi, thanh tân và cả trong trẻo hơn. Gió mỗi lúc một to hơn, mây đen bắt đầu trở nên mịt trời. Vài

người vừa phơi đồ vẫn đang đánh đố với mây trời xem có nên lấy đồ vào không khi thì thoảng vài tia nắng vẫn còn cố gắng bươn mình len lỏi xé toạc mây đen chỉ để chứng mình đây là thời gian của nó. Rồi vài hạt mưa bắt đầu rơi xuống, sau đó là từng đợt ào ào mạnh mẽ khiến nhiều người không tin nổi chỉ kịp tặc lưỡi: *“Mới đây còn nắng to thế cơ mà”*.

Hình ảnh chỉ mang tính chất minh họa (sưu tầm)

Mưa mùa hè thường rất to nhưng lại thường mau tạnh. Lúc đang mưa có thể khí trời mát mẻ khuấy động lòng người nhưng ngay khi hết mưa trời sẽ lập tức quay về sự oi nồng vốn có của tiết trời. Đến độ không ai nhớ nổi là vừa có một cơn mưa ướt trời ướt đất. Có lẽ vì đó là những cơn mưa trái mùa nên nó sẽ làm tiết trời sau mưa thậm chí còn hanh khô và nực hơn. Đặc biệt mùa hè đôi khi còn có những cơn sấm đột ngột. Sấm to và xé toạc bầu trời. Đôi khi đi kèm với những cơn mưa rất to. Đôi khi sấm rền vang trên trời nhưng không có nổi một giọt mưa, cứ như trời động bất ngờ rồi cũng hết đột ngột. Nhưng lẽ thường, những thứ trái mùa đều thường thoảng qua kết thúc rất nhanh dù thường để lại dư ảnh.

Có cô gái thích chờ những cơn mưa mùa hạ. Cô gái thích những gì ngược với lẽ thường. Bông mưa mùa hạ thường là những màn mưa rất thanh tân và rất đẹp. Phần lớn do ảnh hưởng của tiết trời nên mưa thường không nhiều mà là một màn mưa thoảng qua rất đẹp. Mưa nhẹ nhàng vũ khúc rơi từ trên mái và buông xuống từng hàng nước. Dẫu mưa xong thường sẽ rất nóng nhưng đôi khi hiếm hoi lại có thể thấy được cầu vồng dù rất nhạt. Và những điều vốn là hiếm hoi thường để lại rất nhiều hình ảnh dễ tồn đọng trong tâm trí mọi người.

Những cơn mưa mùa hạ ấy dường như cũng mang dáng dấp của tâm trí con người. Có những lúc lòng người rục rờ như ánh nắng, bình yên và sáng rõ, vậy mà chỉ một cơn sóng gió của cuộc đời đi qua cũng đủ kéo mây đen phủ kín nội tâm.

Có lẽ vì thế mà sau những cơn mưa mùa hạ, người ta thường thấy lòng mình chùng xuống đôi chút. Không phải vì buồn, mà bởi trong khoảnh khắc nhìn màn mưa đến rồi đi rất nhanh ấy, con người bỗng nhận ra đời sống này cũng mong manh như mây trời đổi sắc. Những vui buồn, giận hờn, những điều tưởng như mãi mãi cuối cùng rồi cũng chỉ là những dư ảnh thoáng qua trong dòng chảy vô thường của cuộc đời.

Có lẽ, khi hiểu được điều đó, con người sẽ học cách dịu dàng hơn với chính mình, bình thản hơn trước đổi thay, để rồi lặng lẽ nhớ tới lời dạy trong Kinh Kim Cang:

*“Nhất thiết hữu vi pháp
Như mộng, huyễn, bào, ảnh,
Như lộ diệc như điện,
Ưng tác như thị quán.”*

Nghĩa là:

(Tất cả pháp hữu vi
Như mộng, huyễn, bọt, bóng,
Như sương mai, điện chớp,
Hãy quán chiếu như vậy).

Tác giả: **Biện Bạch Ngọc**

Hội viên Hội VHNT Tỉnh Gia Lai